

(4) Správní komise jsou povinny oznámiti každou schůzi dozorcímu úřadu s udáním denního pořádku aspoň 5 dnů předem.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením pověřuje se ministr veřejných prací.

Švehla v. r.

Habrman v. r.	Tučný v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Hodža v. r.
Novák v. r.	Malypetr v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Kállay v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Beneš v. r.	Udržal v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Markovič v. r.

393.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1922,

jímž se prodlužuje a částečně mění vládní nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů, jehož platnost byla prodloužena vládními nařízeními ze dne 9. prosince 1920, č. 643 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1921, č. 468 Sb. z. a n., prodlužuje se i se změnami provedenými těmito nařízeními do 31. prosince 1923.

Článek II.

První odstavec §u 5 vládního nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., ve znění článku II. vládního nařízení ze dne 9. prosince 1920, č. 643 Sb. z. a n., se pozměňuje a zní nyní takto:

„Zákaz plnění závazku (§ 2, č. 3.) týká se toliko pohledávek, které vznikly před vydáním zákazu, a byl-li by uvalen konkurs, náležely by do třetí třídy, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi do druhé nebo do třetí třídy

konkursních pohledávek. Témuž zákazu podléhají také úroky a ostatní příslušenství z těchto pohledávek, vzniklé i po jeho vydání.“

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou je ministři vnitra, financí a spravedlnosti.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Rašín v. r.
Malypetr v. r.	Habrman v. r.
Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.
Novák v. r.	Tučný v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.

394.

Zákon ze dne 20. prosince 1922

o služebních, odpočívacích a zaopatřovacích požitcích civilních i vojenských státních zaměstnanců a zaměstnanců v podnicích, ústavech a fondech státních a státem spravovaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Díl I.

§ 1.

Služné aktivních státních úředníků, vysokoškolských profesorů, soudců, státních učitelů, vojenských a četnických důstojníků, jakož i vojenských úředníků, stanovené v článku I. § 1 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., §§ 2 a 3 zákona ze dne 13. února 1919, č. 78 Sb. z. a n., a § 1, odst. 1. zákonů ze dne 19. března 1920, č. 186 a 195 Sb. z. a n.,

dále služné aktivních státních zaměstnanců, náležejících do kategorie podúředníků a zřízenců a služné aktivních gážístů mimo hodnostní třídy, stanovené v článku I. § 3 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., a § 9, odstavci 1. zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., a článku I. zákona ze dne 13. července 1922, č. 232 Sb. z. a n.,

konečně služné aktivních definitivních četníků a četníků na zkoušku, stanovené v § 10, odstavci 1. zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n.,